

Näringsdepartementet

Bostads-, stadsutvecklings- och it-ministern

Till riksdagen

Svar på fråga 2014/15:165 av Ewa Thalén Finné (M) Bostadsbristen i våra storstäder

Ewa Thalén Finné har frågat mig vilka åtgärder jag har vidtagit och avser att vidta för att öka nyproduktionen av bostäder i våra storstäder.

Jag kan konstatera att bostadsbyggandet under många år har legat på alltför låga nivåer. Nyproduktionen av bostäder har inte hållit jämn takt med vare sig behov av eller efterfrågan på bostäder.

Bostadsbristen behöver mötas med ökat bostadsbyggande. Av denna anledning har regeringen satt upp ett mål för bostadsbyggandet som innebär att 250 000 bostäder ska byggas till och med 2020. För att klara målet kommer regeringen att ta en rad initiativ. Bl.a. ska förutsättningarna ses över för att stärka kreditgivningen för nybyggnation samt skapa incitament både för byggandet av små energieffektiva hyresrätter, studentlägenheter och för de kommuner som står för ett ökat bostadsbyggande. Inte minst handlar det om att små och medelstora företag behöver kunna få tillgång till kapital för att kunna konkurrera med de större byggbolagen, bl.a. i våra storstäder. Hur tillgången till krediter och ekonomiska incitament ska utformas i detalj får vi emellertid återkomma till. Därutöver behöver planprocessen kortas ytterligare genom tydligare förutsättningar och färre hinder, bl.a. genom snabbare överprövning.

Regeringen har bl.a. påbörjat arbetet med att utveckla ett ramverk för s.k. stadsmiljöavtal. Täta städer med goda möjligheter till cykel, gång och god kollektivtrafik samt god samhällsservice behövs för att fler ska kunna leva hållbart och för att bidra till att nå de nationella miljö kvalitetsmålen.

I budgetpropositionen för 2015 aviserade regeringen att sammanlagt 2 miljarder kronor ska avsättas till insatser för förbättrade stadsmiljöer under åren 2015–2018 i form av statlig medfinansiering till lokala och regionala investeringar i kollektivtrafik i tätort. Riksdagen biföll regeringens satsning i denna del.

Syftet med regeringens satsning är att skapa förutsättningar för att en större andel av transporter i städer ska kunna ske med kollektivtrafik, cykel eller gång och hållbara transporter. På så sätt skapas förutsättningar för minskad biltrafik och därigenom bättre stadsmiljö och mindre trängsel. Stadsmiljöavtalen syftar bl.a. till att ge incitament för kommuner att planera för hållbara transporter och städer, inte minst för att möjliggöra fler bostäder.

I frågan framhåller frågeställaren bl.a. att regeringen den 15 januari 2015 beslutade att avveckla utredningen Förbättrad bostadssituation i storstadsregionerna, den så kallade Storstadsutredningen, som den tidigare regeringen tillsatte i februari 2014. Utredningen skulle bl.a. utreda och lämna förslag på åtgärder för att möta det ökande behovet av bostäder i storstadsregionerna. Enligt frågeställaren är det beklagligt och förvånande att regeringen har valt att avsluta utredningen.

Jag kan konstatera att Storstadsutredningens uppdrag delvis sammanfaller med flera andra utredningsuppdrag, bl.a. Sverigeförhandlingen (dir. 2014:106), Planprocessutredningen (dir. 2014:29) och Bostadsplaneringskommittén (dir. 2013:78). Några av de frågor som utredningen skulle studera tas även upp i en färsk rapport från Boverket, rapporten Etableringshinder på bostadsmarknaden (rapport 2014:33). Mot denna bakgrund finns det således skäl att avvakta resultatet av pågående utredningar innan det finns anledning att sjösätta ytterligare en utredning, i synnerhet som en utredning är förenad med betydande kostnader.

Att Storstadsutredningen inte behövs framgår även av att den tidigare regeringen aldrig tillsatte någon utredare eller något sekretariat, trots att utredningsdirektiven beslutades mer än ett halvår före regeringsskiftet. Även den tidigare regeringen synes således ha ansett att Storstadsutredningen inte behövs i nuläget.

Stockholm den 27 januari 2015

Mehmet Kaplan